



# بازگشت به سیاست: به سوی یک پدیدارشناسی امر سیاسی

حمید ملک‌زاده

دبیر جامعه ایرانی پدیدارشناسی

انجمن علوم سیاسی ایران



## چکیده

مسئله اصلی‌ای که امروز بنادارم به آن بپردازم به‌طور مشخص به آبجکتیویته سیاست مربوط است. پرسش از آبجکتیویته سیاست به یک معنای مشخص پرسش از آن بستری است که در آن چیزها خودشان را به‌مثابه چیزهای سیاسی نشان می‌دهند. بنابراین هسته اصلی صحبت‌های امروز من با پرسش درباره بستر آشکارگی چیزها به‌مثابه چیزهایی سیاسی آغاز شده و حول محور آنها سازمان‌دهی شده است. اگر فهم هوسرل از مفوم آبجکتیویته در کتاب «پژوهش‌های منطقی» را حاضر کنیم، پرسش از آبجکتیویته، پرسش از آن «هم پیوندهای ابژکتیوی» است که امکان آشکار شدن چیزها آن‌طور که هستند را فراهم می‌کنند. بنابراین پرسش از آبجکتیویته سیاست پرسش از بنیان هستی‌شناختی سیاست است. و من این موضوع را بر فهمی از پدیدارشناسی استعلایی ادموند هوسرل بنیان گذاشته‌ام. به بیانی دیگر، پرسش از آبجکتیویته سیاست پرسش از شیوه هویدایی چیز سیاسی در ابژکتیویته‌های ایدئال است. بنابراین مسئله اساسی ما در این سخنرانی بحث درباره هستی‌شناسی سیاست در یک بنیان استعلایی است. سعی خواهم کرد تا با بررسی امکان ارائه طرحی بینا-سوبژکتیو بر پایه تقویم پدیدار شناختی جهان از مجرای عمل تقویمی اعضای یک بینا-سوبژکتیویته (که از آن با نام جماعت در مقابل جامعه یاد خواهیم کرد) نسبت مشخصی بین ضروریات برآمده از حضور بدنمند ایگوهای قوام‌بخش به یک بینا-سوبژکتیویته برقرار کرده و به سمت قرائتی از هستی‌شناسی سیاست حرکت کنیم که بر اساس آن معنای تقویم شده در گفتگوی نیندیشیده مردمان فعال در یک بینا-سوبژکتیویته را بشود به‌عنوان بن‌مایه هستی‌شناختی سیاست در نظر گرفت.

**شرکت برای عموم آزاد است**

زمان: دوشنبه، ۲۴ اردیبهشت ۱۴۰۳، ساعت ۱۶ الی ۱۸

مکان: میدان شهید باهنر، پژوهشگاه دانش‌های بنیادی، پژوهشگاه فلسفه

تحلیلی، سالن شماره ۱